

Rok 1968 byl pokus o barevnou revoluci ze strany USA

 aliancenarodnichsil.cz/rok-1968-byl-pokus-o-barevnou-revoluci-ze-strany-usa

02 BŘE

KDO O TOMTO VĚDĚL? Z OBČANSKÉ VEŘEJNOSTI NIKDO!

V celém Pražském jaru 1968 šlo o vnitrostranický puč a de facto o palácový převrat, kdy skupina komunistických aparátčků chtěla provést politické a vojenské změny a přesunout Československo ze skupiny socialistických zemí a z bloku Varšavské smlouvy pod vedením SSSR do skupiny kapitalistických zemí a do bloku NATO pod vedením USA.

Všechno bylo nachystáno k tomu, aby se Československo stalo zemí, která se dostane do vlivu USA a NATO. A to by v roce 1968 a poté znamenalo, že vojska Bundeswehru a americké armády by se dostala na východním Slovensku až na hranice Sovětského svazu. Bez komunistických aparátčků by nebylo ani Pražské jaro 1968, ani Listopad 1989! Obojí připravily kádry vychované stranou.

A jaká je situace dnes? Česká brigáda AČR z Žatce je pod velením německého Bundeswehru v rámci NATO na čáře doteku v Pobaltí, na hranici s Ruskou federací. Takže, všechno je tak, jak bylo plánováno v roce 1968. Způsobit státní převraty v socialistických zemích, připojit je k NATO a použít jejich země jako nástupní platformy pro armády NATO k hranicím Ruska.

Poznámka: Text vychází z utajovaných informací zpravodajských služeb.

Největší “demokrati” lžou národu o pozadí státního převratu 1968, který měl do roku 1975 udělat z ČSSR členský stát NATO! Tady je i částečné vysvětlení „záhadné“ a nikdy nevyšetřené smrtelné havárie automobilu s Dubčekem po převratu v roce 1990 u Jihlavy.

Pravda o roku 1968 je největší fackou do tváře všech, kteří usilovali o demokracii a svobodu, protože rok 1968 byl pouze nezdařeným prototypem pozdější – a o 21 let realizované – tzv. „sametové“ (tedy barevné) revoluce.

Celé Pražské jaro 1968 začalo jako brutální vnitrostranický puč uvnitř Ústředního výboru KSČ, kdy došlo k sesazení prezidenta Antonína Novotného, který byl v březnu 1968 násilným způsobem pod hrozbou likvidace vlastní rodiny donucen k odstoupení z pozice prezidenta a vrchního velitele ozbrojených sil ČSLA.

Podle dokumentů KGB měl Antonín Novotný odposlouchávaný telefon již od listopadu 1967 lidmi z okolí pozdějších prominentů Pražského jara. **A k odstavení Novotného z funkce byly použity zpravodajské informace a kompro o propojení Antonína Novotného na generála Jana Šejnu.** Ten utekl na počátku Pražského jara 1968 do USA, kde začal pracovat pro americkou CIA a poskytl americké armádě podrobné informace o operačních silách ČSLA i o rozmístění vojsk a poskytl také materiály pro kompromitující účely na těžbu a získávání informací od českých generálů.

Pražské jaro 1968 odstartoval puč uvnitř ÚV KSČ, který měl za první oběť prezidenta a generálního tajemníka. Generál Jan Šejna utekl z Československa kvůli hospodářské kriminalitě, protože údajně spekuloval s jetelovými semeny vyšlechtěnými Československou akademií věd pro vysoké rostlinné výnosy. Krmivo zlepšovalo výživu skotu a tím také masivní produkci mléka. Generál Šejna s těmito experimentálními osivy kšeftoval mimo svoji jurisdikci ČSLA, protože právě armáda měla k osivům přístup pro zkoušky a testy pro vysokou produkci mléka jako strategické suroviny. Mezi zajímavé parametry patřila schopnost tohoto jetele pohlcovat radiaci, takže se plánovalo, že v případě termonukleární války by tento jetel byl použit na dekontaminaci půdy a zeminy.

Jetel tohoto typu se tudíž nesměl dostat do rukou západu. Oficiálně byl generál Šejna obviněn z hospodářské kriminality, že se obohatil tím, že prodal několik tun semen jetele, ale kvůli tomu by komunistický režim nikdy generála trestně nestíhal. Nešlo totiž o obyčejný jetel, ale o vojensky modifikovaný kmen s vysokou schopností absorpce radionuklidů z půdy.

Symbolicky přesně na den 20. výročí komunistického převratu z 25. února 1948 překročil přes Maďarsko a Jugoslávii hranice do Itálie, kde se ohlásil americkým úřadům a požádal o politický azyl v USA. Ten obratem dostal a na oplátku poskytl americké CIA všechny informace o ČSLA a celé Varšavské smlouvě.

Prezident Antonín Novotný o měsíc později odstoupil z pozice prezidenta ČSSR a dokonce i z předsednictva ÚV KSČ. Jeho odstranění bylo vynucené pod hrozbou kriminalizace v souvislosti s kauzou generála Šejny, protože ten měl s Antonínem Novotným soukromé přátelské vztahy. Odstranění Novotného z pozice prezidenta bylo nezbytné pro úspěšné odstartování puče v plné síle, který začal už v lednu 1968. Novotný jako vrchní velitel ozbrojených sil by totiž nedal souhlas s tím, co plánovala později dezignovaná Dubčekova vláda.

Ihned poté, co byl Antonín Novotný odstraněn a generálním tajemníkem ÚV KSČ byl jmenovaný Alexander Dubček, **začaly v ČSLA mohutné čistky**. Z vedoucích funkcí velitelů divizí a oblastních okruhů byli odvoláni lidé spojení s původním mocenským křídlem prezidenta Novotného a to **bez konzultace s Moskvou**. Sovětská vojenská rozvědka podala do Moskvy poprvé zprávu **11. května 1968** s tím, že v Československu dochází po svržení Antonína Novotného ke znepokojujícím změnám na úrovni armády.

Spolu s dezercí a útekem generála Šejny do USA **to začalo pro ruskou rozvědku vykreslovat hrozivý obraz infiltrace československé armády americkým nepřítelem zevnitř.**

Dubčekova vláda toto nekomentovala a oči veřejnosti byly upřeny k demokratizačním procesům, jako byla svoboda slova, otevření hranic pro výjezd na západ, československá rádia začala pouštět americkou a západní hudbu a atmosféra v zemi začala připomínat Jugoslávii.

Další znepokojení v Moskvě vyvolala informace ze 14. června 1968. Sovětská vojenská rozvědka hlásila do Moskvy, že **skupiny ženistů ČSLA začaly na Šumavě na vybraných úsecích a lesních mýtinách odstraňovat protitankové bariéry a protipěchotní zátarasy z ostnatého drátu a ocelových křížů.**

Ministerstvo obrany ČSSR na to reagovalo o týden později s tím, že na vybraných úsecích dochází nikoliv k odstraňování zátarasů, ale pouze k jejich údržbě a modernizaci, takže staré zátarasy je třeba odstranit a potom nainstalovat nové. Jenže ani o měsíc později žádné nové zátarasy na hranici nebyly, mýtiny byly odkryty pro vstup tanků a pěchoty nepřítele, hlásila sovětská rozvědka 20. července 1968 do Moskvy.

“Hrozí eminentní riziko vtrhnutí vojsk NATO skrze otevřené úseky Železné opony na Šumavě do Československa...”, hlásili do Moskvy sovětští zpravodajci. Na druhé straně v NSR přitom probíhaly nebezpečné přesuny americké armády. Za hranicemi na západě se formovala vojska NATO. Ruský generálmajor ve výslužbě Vladimir Bělous, spolupracovník Střediska mezinárodní bezpečnosti Ruské akademie věd (RAV) k tomu uvedl: **“USA v letech 1960-1970 shromáždily v Evropě silnou skupinu taktických jaderných zbraní, které měly asi 7000 bojových hlavic“**. Jenom armáda Německa (Bundeswehr) čítala okolo 500 tisíc lidí. **Od samého počátku byl Bundeswehr plně integrován do vojenské struktury NATO a byl podřízen společnému velení aliance.**

V SSSR byl Bundeswehr nazýván „armádou pomsty“, protože se na jeho vytvoření aktivně podíleli bývalí Hitlerovi generálové. Například v roce 1957 v něm sloužilo více než 10 tisíc

důstojníků, 44 generálů a admirálů, kteří bojovali v nacistických jednotkách. **Již v červenci 1968 byly evropské síly NATO uvedeny do stavu částečné bojové pohotovosti. Zvláštní obrněné jednotky americké armády se přesunuly na hranice Československa v Bavorsku. Na výcvikovém polygonu Grafenwöhr v NSR stály tanky NATO v kolonách připravené k okamžitému zásahu. Stovky ocelových hřbetů bylo vidět z československé strany pouhým okem.**

V noci z 20. na 21. srpna dal generál Parker z velitelství NATO příkaz k zavěšení atomových bomb do letadel. Velitelé leteckých jednotek obdrželi příkazy v zapečetěných obálkách, které měly být otevřeny na speciální signál. Označovaly cíle pro bombardování v socialistických státech. Generálporučík sovětské armády ve výslužbě Alfred Gaponěnko, v těch letech velitel pluku, vzpomíná: „Byl jsem pověřen udeřit svým plukem z boku na vojska NATO, která se pod rouškou cvičení „Černý lev“ soustředila na německém území a byla připravena k invazi do Československa.

Byly stanoveny hranice rozvinutí pluku, který měl operovat v sestavě 120. motostřelecké divize jako rezervní pojistka vrchního velitele Sovětského svazu. Do oblasti možných bojových operací měly být jednotky přesunuty přes území Polska.“ V hlavním štábu NATO byla zřízena speciální skupina, která zahrnovala operační komanda. Jejich úkolem byl „Československý problém“. Čelo úderných vojsk americké armády se formovalo v Bavorsku na německé straně Šumavy. Od července 1968 začal v Regensburgu (Řeznu) působit „štáb úderné skupiny“, do něhož bylo přiděleno více než 300 důstojníků výzvědných služeb NATO a politických poradců.

Hlavní ústředí NATO dostávalo třikrát denně zprávy o situaci v Československu shromážděné „štábem úderné skupiny“. Jak bylo později upřesněno, pohybovalo se tou dobou v Československu více než 200 specialistů z armády NATO

a více než 300 lidí ze špionážních center. CIA a Pentagon věřily, že tolik „specialistů“ bude schopno zabezpečit řízenou činnost pro 75 000 „povstalců“.

Podle amerického ministerstva zahraničí čítal v létě 1968 počet amerických občanů v Československu asi 1500 lidí. Ke dni 21. srpna 1968 se jejich počet zvýšil na 3000. Podle amerického tisku šlo většinou o agenty CIA. Pouze v první polovině roku 1968 překročilo československé hranice více než 368 tisíc turistů z Německa. Tak masivní příliv „milovníků cestování“ ze sousední země neměl obdoby. V západním Německu a Rakousku byly zřízeny střediska pro přípravu výbušnin, pro činnost ilegálních rozhlasových stanic, cvičili se tam špióni a sabotéři, shromažďovaly zbraně a střelivo.

A již 22. srpna velitel 2. západoněmeckého armádního sboru generálporučík Thilo nařídil vytvoření zvláštního velitelství pro koordinaci „psychologické války“ proti Československu podle pokynů generálního inspektora Bundeswehru. Jeho oficiálním úkolem bylo „udržovat technickou komunikaci“ s Československem. Ve skutečnosti šlo o centrum „informační války“.

Činnost velitelství vedl plukovník I. Trench, přední západoněmecký odborník na „psychologickou“ diverzi. Zkušenosti s ideologickými akcemi získal během kontrarevolučního povstání v Maďarsku. Téměř všem členům štábu se pod krytím „novinářů“ podařilo navštívit Československo, aby si ověřili nadcházející „psychologické operace“.

Vnitrostranický puč a odstraňování protitankových a protipěchotních zátarasů na Šumavě v Železné oponě vyvolalo v Moskvě paniku. Takový byl předobraz událostí z doby před 21. srpnem 1968. A vnitrostranický puč komunistických aparátčků uvnitř ÚV KSČ, kteří svrhli prezidenta republiky skrze generála Šejnu, který posloužil pučistům uvnitř KSČ jako nástroj na vydírání a odstranění Antonína

Novotného. **Bez generála Šejny by žádné Pražské jaro 1968 nebylo. Celá kauza s jetelovým semenem byla zinscenována tak, aby pučisté měli munici proti Novotnému. Generál Šejna dezertoval do USA, a protože syn prezidenta Novotného se přímo s Šejnou přátelil a byl doma u Novotných na návštěvách pečený vařený, měli tím pučisté na Novotného páku, aby odstoupil z funkcí. Poté, co byl prezident Novotný odstraněn z pozice vrchního velitele a prezidenta, mohly začít čistky v ČSLA a rozebírání Železné opony na Šumavě.**

Pokud by Dubčekovské Československo dokončilo Pražské jaro, nejpozději do roku 1975 by Československo vstoupilo do NATO, protože neutralitu by Československu ostatní státy NATO a ani Varšavské smlouvy neuznaly a negarantovaly.

Pohádka o socialismu s lidskou tváří byla salámovou metodou na občany Československa, kteří by v demokratických volbách pro návrat do kapitalismu tehdy v roce 1968 (zatím) nehlasovali.

Právě proto docházelo k puči uvnitř ÚV KSČ, protože v rámci Národní fronty a u voleb by pro cestu ke kapitalismu lid vládě mandát v roce 1968 nedal. **Proto je ostudné, že dnešní demokrati horují pro rok 1968, když ten neměl s demokracií nic společného**, kdyžto byl proces, který vycházel z komunistického puče uvnitř KSČ, který byl odstartován divokým svržením prezidenta Antonína Novotného, takže **majdanizační proces, ale ne z ulice, nýbrž zevnitř politbyra ÚV.**

Proto v roce 1968 probíhaly procesy, které probíhaly i v roce 1989. Václav Havel také v prosinci 1989 prohlašoval, že není nepřítelem socialismu. Také sliboval občanům v ulicích zachování socialismu jako Alexander Dubček v roce 1968. Jenže rok 1989 byl součástí státního převratu stejně, jako bylo Pražské jaro 1968. V obou případech převrat spustili aparátčící, nikoliv občané.

V obou případech byli v čele převratů figury, které se zaštit'ovaly socialismem, ale které byly pouze loutkami těch, kteří stáli v pozadí.

V obou případech šlo o odchod Československa z Varšavského bloku do NATO.

A v obou případech byl hlavním cílem přístup NATO k hranicím SSSR, resp. Ruské federace.

A stejně jako v listopadu 1989 byla spouštěčem pro invazi záminka se zabitým studentem, stejně tak v roce 1968 byla záminka pro odstranění generálního tajemníka a prezidenta kauza generála, který měl na něho těsné napojení.

Americká armáda v současnosti pochoduje v Estonsku k ruským hranicím. Zatím jen prý na cvičení... A není náhodou, že bez StB by nebyl žádný 17. listopad a bez ÚV KSČ ani žádné Pražské jaro!!!!

Uvědomují si to ti blázni a hlupáci v České televizi, že uctívají ve skutečnosti neomarxistický a potažmo trockistický puč, který v roce 1968 proběhl uvnitř komunistické strany? Uctívají proces, který bez mandátu lidu měl v plánu ukončit v Československu budování socialismu a měl zahájit přesun ke kapitalismu pod kuratelu americké vojenské moci, pod jařmo německé moci, k obnově sudetských požadavků na Československo a k nasunutí procesů vedoucích ke konfrontaci s největší zemí na světě, s jadernou velmocí, Sovětským svazem, potažmo dnes Ruskou federací!

Oldřich Rambousek

HistorieKSČNATORambousek OldřichRok 1968USA
